

16. ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪ್ಪೊತ್ತೆನೇ

- ಪಂಪ

ಕೆವಿ - ಕಾವ್ಯ- ಪರಿಚಯ



ಕನ್ನಡದ ಆದಿಕವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪನು ಶ್ರೀ. ಸುಮಾರು 902ರಲ್ಲಿ ವೆಂಗಿಮಂಡಲದ ವೆಂಗಿಪಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು.

ಚಾಲುಕ್ಯರ ದೋರೆ ಅರಿಕೇಸರಿಯ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಪಂಪನು ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುಂ’ ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಆದಿಮರಾಣ’ ಎಂಬ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕನ್ನಡದ ರತ್ನತ್ಯಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದ ಈತನಿಗೆ ‘ಸರಸ್ವತಿ ಮಹಿಂಹಾರ’, ‘ಸಂಸಾರ ಸಾರೋದಯ’, ‘ಕವಿತಾಗುಣಾಂವ’ ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳು ಇದ್ದವು.

‘ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪ್ಪೊತ್ತೆನೇ’ ಎಂಬ ಈ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಪಂಪಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುಂ ವಿಜಯಂ’ ಕಾವ್ಯದ ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸ ದಿಂದ (ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಜಾಯ್ಯರ ಸಂಪಾದನೆ) ಆಯ್ದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಹಿನ್ನಲೆ: ದ್ರೋಣ ಮತ್ತು ದುಪದರಿಬ್ಬರೂ ಸಹಪಾಟಿಗಳು. ಯಜ್ಞಸೇನನೆಂಬ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ದುಪದನು ತಾನು ದೂರೆಯಾದಾಗ ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದರೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಬಡತನ ದೂರಕೊಂಡಿತು. ಈ ವೇಳೆಗೆ ದುಪದನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ದುಪದನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆದಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ದುಪದನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ದುಪದನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಮದ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ದ್ರೋಣ ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸದಾದನು. ಆವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗೃಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಪದ್ಯಭಾಗ :

ವ ॥ ದ್ರೋಣಂ ತನಗೆ ಬಡತನಮಡಸೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನೋಡಗೊಂಡು ನಾಡಂನಾಡಂ ತೊಟಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ವಂದಂ ಅಂತು ವಲ್ಲಾವೃತ್ತಕಟೆತಟನುಮಾಗಿದ್ದು ಜಟಾಕಲಾಪನುಮಾಗಿ ತಮೋವನಕ್ಕೆ ಮೋಪ ಭಾಗವಂ ದ್ರವ್ಯಾಧಿರೂಪಾಗಿ ಬಂದ ಕುಂಭಸಂಭವನಂ ಕಂಡು ಕನಕಪಾತ್ರಕ್ಕುಪಾಯಮಿಲ್ಲಪ್ಪದಚೆಂ ಮೃತ್ತಾತ್ಮದೊಳಿಫ್ರ್ಯಾಮೆತ್ತಿ ಮೂಜಿಸಿ-

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು :

ವಾದ್ರೋಣಂ ತನಗೆ ಬಡತನಮ್ಮೋ + ಅಡಸೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ನೋ + ಒಡಗೊಂಡು ನಾಡಂನಾಡಂ ತೊಟಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮನ್ನೋ + ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಂದಂ. ಅಂತು ವಲ್ಲಾ+ಅವೃತ್ತ+ಕಟೆತಟನುಮ್ಮೋ + ಆಗಿದ್ದು ಜಟಾಕಲಾಪನುಮಾಗಿ ತಮೋವನಕ್ಕೆ ಮೋಪ ಭಾಗವಂ ದ್ರವ್ಯಾಧಿರೂಪಾಗಿ ಬಂದ ಕುಂಭಸಂಭವನಂ ಕಂಡು ಕನಕಪಾತ್ರಕ್ಕೆ+ಲಾಪಾಯಮ್ಮೋ+ಇಲ್ಲ+ಅಪ್ಪದಚೆಂ ಮೃತ್ತಾತ್ಮದೊಳಿ + ಅಫ್ರ್ಯಾಮ್ಮೋ + ಎತ್ತಿ ಮೂಜಿಸಿ-

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ :

ಅಡಸು – ಉಂಟಾಗು, ಅಫ್ರ್ಯಾ – ಮೂಜಾರಿಗೆ ಕೈ ತೊಳೆಯಲು ನೀಡುವ ನೀರು, ಕನಕಪಾತ್ರ – ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರ, ಮೃತ್ತಾತ್ಮ – ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರ, ಜಟಾಕಲಾಪ – ಜಡೆಯ ಸಮೂಹ, ಅಧಿರ್-ಬೇಡುವವನು, ಒಡಗೊಂಡು-ಜೊತೆಗೂಡಿ, ತೊಟಲ್ಲಿ-ಅಲೆದಾಡಿ, ಭಾಗವ-ಪರಶುರಾಮ,

ಸಾರಾಂಶ: ದ್ರೋಣನು ತನಗೆ ಬಡತನ ಉಂಟಾಗಲು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ದೇಶದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲೆದಾಡಿ ಪರಶುರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಆಗ ನಾರುಮಡಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ನಡುವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು, ಜಟಾ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ ಆಗಿದ್ದು. ತಮೋವನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಪರಶುರಾಮನು, ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಬೇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ದ್ರೋಣನನ್ನು ಕಂಡು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರ ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರಯಲ್ಲಿ ಅಫ್ರ್ಯಾವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಮೂಜಿಸಿದನು.

ಚಂಪಕ್ || ಒಡವೆಯನಧಿತ್ತೆನವೀತಳಮಂ ಗುರುಗಿತ್ತೇನೀಗಳೊಂ

ದಡಕೆಯಮಿಲ್ಲ ಕೈಯೋಳಿರೆದಂ ಶ್ರುತಪಾರಗನೆಂತು ಸಂತಸಂ
ಬಡಿಸುವೆನಿನ್ನಿದೊಂದು ಧನುವಿದ್ರುದು ದಿವ್ಯಶರಾಳಿಯಿದ್ರುದು
ಲ್ಯಾಡಪೆ ಸಮಂತು ಪೇಟಾಪುದನೀವುದೊ ಕುಂಭಸಂಭವಂ ॥ 1 ॥



ಬಿಡಿಸಿ ಓದು:

ಚೆಂ || ಒಡವೆಯನ್ನೋ + ಅಧಿರ್ಗೆ + ಇತ್ತೇನ್ನೋ+ಅವನೀತಳಮಂ ಗುರುಗೆ+ಇತ್ತೇನ್ನೋ+ ಈಗಳ್ಳು ಬಂದು + ಅಡಕೆಯಮ್ಮೋ + ಇಲ್ಲ ಕೈಯೋಳ್ಳು + ಎರೆದಂ ಶ್ರುತೆ + ಪಾರಗನ್ನೋ+ ಎಂತು ಸಂತಸಂ ಬಡಿಸುವೆನ್ನೋ + ಇನ್ನು + ಇದೊಂದು ಧನು + ಇದ್ರುದು ದಿವ್ಯಶರಾಳಿ+ ಇದ್ರುದು + ಇಲ್ಲ ಒಡಪೆ ಸಮಂತು ಪೇಟ್ಯೋ + ಅವರೊಳಾ + ಆಪುದನ್ನೋ + ಈವುದೊ ಕುಂಭಸಂಭವಂ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ :

ಅಧಿರ್ – ಬೇಡುವವನು, ಅವನೀತಳ – ಭೂಮಂಡಲ ಎರೆದಂ – ಬೇಡುವವನು, ದಿವ್ಯಶರಾಳಿ – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹ, ಸಮಂತು-ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಶ್ರುತಪಾರಗ- ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತ

ಸಾರಾಂಶ : ನಂತರ ಪರಶುರಾಮನು “ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನು. ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಗುರುವಿಗೆ (ಕಶ್ಯಪಮನಿ) ಕೊಟ್ಟಿನು. ಈಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಡಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಡುವವನಾದರೋ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನು. ಹೇಗೆ ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲಿ?” ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ “ಎಲ್ಲ ದ್ರೋಣನೇ, ಈಗ ಇದೊಂದು ಬಿಲ್ಲು ಇದೆ. ಇದೊಂದು ದಿವ್ಯಾಸಗಳ ಸಮೂಹವು ಇದೆ. ಬೇರೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಹೊಡಲಿ? ಜೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವಚನ ॥ ಎಂಬುದುಂ ದ್ರೋಣನೆನಗೆ ವಿದ್ಯಾಧನಮೇ ಧನಮಪ್ಪದಚೀಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತಂಗಳಂ ದಯೆಗಿಯ್ಯದಿನೆ ವಾ ರಣವಾಯವ್ಯಾಗ್ನೇಯಪೌರಂದರಾದಿಪ್ರಥಾನಾಸ್ತಂಗಳಂ ಕುಡೆ ಕೊಂಡು ಪರಶುರಾಮನಂ ಬೀಳೆಶ್ವಂಡು ತನ್ನೊಡನಾಡಿಯಪ್ಪ ಕೆಳೆಯಂ ದುಪದಂ ಭತ್ತಾವತ್ತಿಯೋಳರಸುಗೆಯ್ಯಾಪನೆಂದು ಕೇಳ್ಣ ಮೊಜಲ್ಲಿವಂದು ದುಪದನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೋಳ್ ನಿಂದು ಪಡಿಯಉನಂ ಕರೆದು ನಿಮ್ಮೊಡನಾಡಿ ಕೆಳೆಯಂ ದ್ರೋಣನೆಂಬ ಪಾರ್ವ ಬಂದನೆಂದು ನಿಮ್ಮರಸಂಗಳಿಯೆ ಹೇಳಿಂಬುದುಹಾತನಾ ಮಾಟ್ಟೆಯೋಳೆ ಬಂದಚೆಮಪ್ಪದುಂ ದುಪದಂ ರಾಜ್ಯಮದಿರಾಮದೋಸ್ತತನುಂ ಗರ್ವಗ್ರಹವ್ಯಾಚಿತನುಮಾಗಿ ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ-

ಜಿಡಿಸಿ ಓದು :

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ದ್ರೋಣನ್ + ಎನಗೆ ವಿದ್ಯಾಧನಮೇ ಧನಮ್ + ಅಪ್ಪದಚೀಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತಂಗಳಂ ದಯೆಗಿಯ್ಯದು + ಎನೆ ವಾರಣ + ವಾಯವ್ಯ + ಆಗ್ನೇಯ ಪೌರಂದರ + ಆದಿ + ಪ್ರಥಾನ + ಅಸ್ತಂಗಳಂ ಕುಡೆ ಕೊಂಡು ಪರಶುರಾಮನನ್ + ಬೀಳೆಶ್ವಂಡು ತನ್ನ + ಒಡನಾಡಿಯಪ್ಪ ಕೆಳೆಯಂ ದುಪದಂ ಭತ್ತಾವತ್ತಿಯೋಳ್ + ಅರಸು + ಗೆಯ್ಯಾಪನ್ + ಎಂದು ಕೇಳ್ಣ + ಆ ಮೊಜಲ್ಲಿ + ವಂದು ದುಪದನ + ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೋಳ್ + ನಿಂದು ಪಡಿಯಉನಂ ಕರೆದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ + ಆಡಿದ ಕೆಳೆಯಂ ದ್ರೋಣನ್ + ಎಂಬ ಪಾರ್ವಂ ಬಂದನ + ಎಂದು ನಿಮ್ಮ + ಅರಸಂಗೆ + ಅಚೆಯೆ ಹೇಳ್ + ಎಂಬುದುಮ್ + ಆತನ್ + ಮಾಟ್ಟೆಯೋಳೆ ಬಂದು + ಅಚೆಮಪ್ಪದುಂ ದುಪದಂ ರಾಜ್ಯ ಮದಿರಾಮದೋಸ್ತತನುಂ ಗರ್ವಗ್ರಹವ್ಯಾಚಿತನುಮ್ + ಆಗಿ ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ :

ಪಡಿಯರ - ದ್ವಾರಪಾಲಕ, ಸೇವಕ (ಪ್ರತಿಹಾರಿ(ತ್ವಾ)-ಪಡಿಯರ(ತ್ವಾ)) ಮಾಟ್ಟೆಯೋಳ್-ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ-ಲಾತ್ತಮತನವಿಲ್ಲದೆ, ಪೌರಂದರ-ಇಂದ್ರ, ಮದಿರಾ- ಸುರಾಪಾನ

ಸಾರಾಂಶ: ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲು ದ್ರೋಣನು ನನಗೆ ವಿದ್ಯಾಧನವೇ ಧನವು ಆದುದರಿಂದ ಆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತಂಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದು ಎನ್ನಲು, ವಾರುಣ, ವಾಯವ್ಯ, ಆಗ್ನೇಯ, ಇಂದ್ರಾಸ್ತಂಗೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಥಾನವಾದ ಅಸ್ತಂಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪರಶುರಾಮನಿಂದ ಬೀಳೆಶ್ವಂಡು, ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಯೂ ಗೆಳೆಯನೂ ಆದ ದುಪದನು ಭತ್ತಾವತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ದುಪದನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ದ್ವಾರಪಾಲಕನನ್ನು ಕರೆದು “ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಾಟವಾಡಿದ ಗೆಳೆಯನಾದ ದ್ರೋಣ ಎಂಬ ಬಾಹ್ಯಣಾನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ದುಪದನು ರಾಜ್ಯ ಎಂಬ ಸುರಪಾನದಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿದವನೂ ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಗ್ರಹದಿಂದ ಹೀಡಿತನಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿ ಒಳೆಯತನವಿಲ್ಲದೇ ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು.

ಕಂದ ॥ ಅಂತೆಂಬನಾಗೆ ಹಿರಿದುಂ

ಭಾರಂತು ದಲೇಂ ದ್ರೋಣನೆಂಬನೇಂ ಪಾರ್ವನೆ ಹೇ

ಉಂತೆನಗೆ ಕೆಳೆಯನೇ ನೂಂ

ಕಂತಪ್ಪನನಜೆಯಿನೆಂದು ಸಭೆಯೋಳ್ ನುಡಿದಂ ॥2॥

ಜಿಡಿಸಿ ಓದು:

ಕಂ ॥ ಅಂತು + ಎಂಬನ್ + ಆಗ್ರೆ ಹಿರಿದುಂ ಭಾರಂತು ದಲೇಂ ದ್ರೋಣನ್ + ಎಂಬನ್ + ಏಂ ಪಾರ್ವನೆ ಹೇಳ್ + ಎಂತು + ಎನಗೆ ಕೆಳೆಯನೇ + ನೂಂಕು + ಅಂತಪ್ಪನ್ + ಅಚೆಯೆನ್ + ಎಂದು ಸಭೆಯೋಳ್ ನುಡಿದಂ

ಅರ್ಥ : ನೂಂಕು-ನೂಕು

ಸಾರಾಂಶ: ದುಪದನು ದ್ವಾರಪಾಲಕನೊಡನೆ “ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅವನು ಯಾರು? ಇದು ಹಿರಿದಾದ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲವೇ? ದ್ರೋಣ ಎಂಬುವವನು ಬಾಹ್ಯಣನೇ? ಅವನು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೆಳೆಯನು? ಅಂತಹವನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು. ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ನೂಕು” ಎಂದು ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟಿದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದನು.

ವ ॥ ಅಂತು ನುಡಿದುದಂ ಪಡಿಯಉಂ ಬಂದಾಮಾಟ್ಟೆಯೋಳಿಚೀವೆ ದ್ರೋಣನೊತ್ತಂಬರದಿಂದೊಳಗಂ ಮೊಕ್ಕು ದುಪದನಂ ಕಂಡು-

ಜಿಡಿಸಿ ಓದು :

ವ ॥ ಅಂತು ನುಡಿದುದಂ ಪಡಿಯಉಂ ಬಂದು + ಆಮಾಟ್ಟೆಯೋಳ್ + ಅಚೆಪೆ ದ್ರೋಣನ್ + ಒತ್ತಂಬರದಿಂದ + ಒಳಗಂ ಮೊಕ್ಕು ದುಪದನಂ ಕಂಡು-ಪಡಿಯರ-ದ್ವಾರಪಾಲಕ(ಸೇವಕ), ಒತ್ತಂಬರದಿಂದ-ಭತ್ತಾಯದಿಂದ

ಸಾರಾಂಶ: ದುಪದನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಬಂದು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಸಲು ದ್ರೋಣನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದುಪದನನ್ನು ನೋಡಿ.

ಚಂ॥ ಅಚೆಯಿರೆ ನೀಮುಮಾಮುಮೊಡನೋದಿದೆವೆಂಬುದನಣ್ಣ ನಿನ್ನ ನಾ

ನಣೆಯೆನದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಯೋ ಮಹಿಷತೀಗಂ ದ್ವಿಜವಂಶಂಗಮೇ

ತಱ ಕೆಳೆಯಿಂತು ನಾಳಿಲಿಗರಪ್ಪರೆ ಮಾನಸರೆಂಬ ಮಾತುಗಳ್

ನೆಂಜೊಳೆ ಕುಂಭಸಂಭವನನಾ ದುಪದಂ ಕಡುಸಿಗ್ಗು ಮಾಡಿದಂ ॥3॥

ಜಿಡಿಸಿ ಓದು:

ಚಂ॥ ಅಚೆಯಿರೆ ನೀಮುಮಾಮುಮೊಡನೋದಿದೆವೆಂಬುದನಣ್ಣ ನಿನ್ನನ್ + ಆನ್ + ಅಚೆಯೆನ್ + ಅದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಯೋ ಮಹಿಷತೀಗಂ ದ್ವಿಜವಂಶಂಗಮ್ + ಏತಱ ಕೆಳೆ + ಇಂತು ನಾಳಿಲಿಗರ್ + ಅಪ್ಪರೆ ಮಾನಸರ್ + ಎಂಬ ಮಾತುಗಳ್ + ನೆಂಜೊಳೆ ಕುಂಭಸಂಭವನನ್ + ಆ ದುಪದಂ ಕಡುಸಿಗ್ಗು ಮಾಡಿದಂ

ಅರ್ಥ: ಮಹಿಮತಿ – ರಾಜ, ದ್ವಿಜವಂಶಜಂ – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಂಶದವನು, ನಾಣಿಲಿ – ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನು, ಕಡುಸಿಗ್ನು – ತೀವ್ರ ನಾಚಿಕೆ ಸಾರಾಂಶ



ದ್ಯೋಣನು ದ್ಯುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಣ್ಣಾ, ನೀವೂ ನಾವೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದಿವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಾಗ ದ್ಯುಪದನು “ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು. ಎನ್ನನ್ನು ನೀನು ಅದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಿಯೋ? ರಾಜನಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂಶದವನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗೇತನ? ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ?” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದ್ಯೋಣನಿಗೆ ದ್ಯುಪದನು ಮಹಿಂಬೇದಕವಾಗುವಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ ನಾಚಿಕೆಗೆ ಈಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ವ || ಅಂತು ಮಾಡಿದುದುಮಲ್ಲದೀ ನಾಣಿಲಿ ಪಾರ್ವತನೆಂಬೆಂದು ಕಳೆಯಿಮೆಂಬುದು ದ್ಯೋಣನಿಂತೆಂದಂ-

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು :

ವ || ಅಂತು ಮಾಡಿದುದುಮ್ರ + ಅಲ್ಲದೆ + ಈ ನಾಣಿಲಿ ಪಾರ್ವತನ್ + ಎಂಬೆಂದು ಕಳೆಯಿಮ್ರ + ಎಂಬುದು ದ್ಯೋಣನ್ + ಇಂತೆಂದಂ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ : ನಾಣಿಲಿ-ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವ, ಎಂಬೆಂದು ಕಳೆಯಿಮ್ರ- ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿರಿ

ಸಾರಾಂಶ: ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದುದು ಅಲ್ಲದೆ “ಈ ನಾಚಿಕೆಗಿಟ್ಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಎಳೆದು ಹಾಕಿರಿ” ಎಂದನು. ಆಗ ದ್ಯೋಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಚಂಪಕ || ನುಡಿ ತಡವಪ್ಪದೊಂದು ಮೋಗದೊಳ್ಳಾ ಮಣ್ಣಕಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುದೊಂದು ನಾ ಜ್ಞಾದೆಗುಂದಿಮರ್ದದೊಂದು ನುಡಿಗಳ್ಳಾ ಮೋಜೆಯಂ ಮಣ್ಣೆಯಿಲ್ಲದೊಂದು ಕ ಖ್ಯಾತಿದವರಂದಮಿಂತು ಸಿರಿ ಸಾರ್ತರೆ ಸಾರ್ವದದಕ್ರೀ ಸಂದಯಂ ಬಡದೆ ಜಲಕ್ಷ್ಯನೀಗಳಜೀದೆಂ ಸಿರಿ ಕಳೆಂಬುಷ್ಟಿತೆಂಬುದಂ ॥४॥ ಸುಂದರಂ

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು:

ಚಂ || ನುಡಿ ತಡವಪ್ಪದು + ಒಂದು ಮೋಗದೊಳ್ಳಾ ಮಣ್ಣಕಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುದು + ಒಂದು ನಾಜ್ಞಿ + ಎಡೆಗುಡದೆ + ಇಪ್ರದು + ಒಂದು ನುಡಿಗಳ್ಳಾ ಮೋಜೆಯಂ ಮಣ್ಣೆಯಿಲ್ಲದು + ಒಂದು ಕಳ್ಳಾ + ಕುಡಿದವರ್ಾ + ಅಂದಮ್ರ + ಇಂತು ಸಿರಿ ಸಾರ್ತರೆ ಸಾರ್ವದು + ಅದಕ್ರೀ ಸಂದೆಯಂ ಬಡದೆ ಜಲಕ್ಷನೆ + ಕಳಗಳ್ಳಾ + ಅಜೀದೆಂ ಸಿರಿ ಕಳೆಂಬುಷ್ಟಿತೆಂಬುದಂ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ: ತಡವಪ್ಪದು- ತೊದಲುವುದು, ಮಣ್ಣಕಂ-ವಕ್ರಚೀಷ್ಟೆ, ಸಾರ್ತರೆ-ಒಡಗಿ ಬರಲು, ಸಾರ್ವದು-ಬರುವುದು, ಸಂದೆಯಂ(ತ್ವ)-ಸಂದೇಹ(ತ್ವ), ಜಲಕ್ಷನೆ-ಸ್ವಷಣಾಗಿ, ಕಳ್ಳಿದಿದವರಂದಮ್ರ- ಮದ್ಯಕುಡಿದವರ ರೀತಿ

ಸಾರಾಂಶ: ದ್ಯೋಣನು “ಎಶ್ವರ್ಯ ಬರಲು ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿದವರಂತೆ ಮಾತುಗಳು ತೊದಲುವುದು; ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ವಕ್ರಚೀಷ್ಟೆಯಂಬಾಗುವುದು; ಮಾತುಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಾಗುವುವು; ಭಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಆದುದರಿಂದ ಸಂದೇಹ ಪಡದೆ ಸ್ವಷಣಾಗಿ ಇಶ್ವರ್ಯವು (ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ) ಕಳ್ಳಿನೊಡನೆ (ಹೆಂಡಮೊಡನೆ) ಹುಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ತಿಳಿದೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

(ಸಮುದ್ರ ಮಂಧನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಏಷ, ಮದ್ಯ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ)

ವ || ಎಂದು ಸೃಂಗಸದೆ- ಎಂದು ಸಹಿಸದೆ

ಚಂಪಕ || ಖಿಳನೊಳೆವಿಂಗೆ ಕುಪ್ಪೆ ಪರಮೆಂಬಪೂಲಾಂಬರಮುಂಟಿ ನಿನ್ನದೊಂಬೆಂದೊಂದು ದಳಪ್ಪಾಡನೋದಿದೊಂದು ಬೆಂಗಿಂಗೆ ಕೊಲಲ್ಲೆನಗಾಗದೀ ಸಭಾ ವಳಯದೊಳೆನ್ನೇಜೀಸಿದ ನಿನ್ನನಾಕುಳಮೆನ್ನು ಚಟ್ಟರಿಂ ತಳವೆಳಗಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಮಾಣ್ಣದೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆವೋತ್ತೆನೇ ॥೫॥

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು: ವ || ಎಂದು ಸೃಂಗಸದೆ-

ಚಂ || ಖಿಳನೊಳೆವಿಂಗೆ ಕುಪ್ಪೆ ವರಮ್ರ + ಎಂಬಪ್ಪೊಲ್ಲಾ + ಆಂಬರಮ್ರ + ಉಂಟಿ ನಿನ್ನದೊಂದು + ಅಳವು + ಒಡನೆ + ಓದಿದ + ಒಂದು ಬೆಂಗಿಂಗೆ ಕೊಲಲ್ಲೆ + ಎನಗೆ+ಆಗದೆ + ಈ ಸಭಾವಳಯದೊಳ್ಳಾ + ಎನ್ನನ್ + ಏಟಿಸಿದ ನಿನ್ನನ್ + ಅನಾಕುಳಮ್ರ + ಎನ್ನ ಚಟ್ಟರಿಂ ತಳವೆಳಗಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಮಾಣ್ಣದೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆವೋತ್ತೆನೇ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ: ಖಿಳ-ದುಪ್ಪ, ನೊಳವಿಂಗೆ- ನೊಳಕ್ಕೆ, ವರಂ-ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಕುಪ್ಪೆ-ಕಸದತಿಪ್ಪ, ಅಳವು -ಪರಾಕ್ರಮ, ಆಂಬರಂ-ನನ್ನವರೆಗೂ, ಬೆಂಗಿಂಗೆ-ಉತ್ತಾಪಕ್ಕೆ, ಅನಾಕುಳಮ್ರ-ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಚಟ್ಟರಿಂ-ಶಿಷ್ಯರಿಂದ, ಕೊಲಲ್ಲೆ- ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ, ತಳವೆಳಗಾಗೆ-ಗಾಬರಿಯಾಗುವಂತೆ, ಏಟಿಸಿದ- ತಿರಸ್ತರಿಸಿದ.

ಸಾರಾಂಶ: ದ್ಯೋಣನು ದ್ಯುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲ್ಲೆ ದುಷ್ಪನೇ, ‘ನೊಳಕ್ಕೆ ಕಸದ ತಿಪ್ಪಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು’ ಎಂಬಂತೆ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ನನ್ನವರೆಗೂ ಉಂಟೇ? ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆವು ಎಂಬ ಉತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಎನಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಈ ಸಭಾವಳಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಯಾಳಿಸಿದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ನೀನು ಗಾಬರಿಪಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತಿರುವುದು ವ್ಯಧವಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು

ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

1. ದ್ರೋಣನು ಪರಶುರಾಮರಲ್ಲಿಗೆ ಏಕೆ ಬಂದನು?

ಉತ್ತರ: ದ್ರೋಣನು ಪರಶುರಾಮರಲ್ಲಿಗೆ ದ್ರವ್ಯಧಿಯಾಗಿ ಬಂದನು.

2. ದ್ರೋಣನು ಯಾರೊಡನೆ ಪರಶುರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು?

ಉತ್ತರ: ದ್ರೋಣನು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಡನೆ ಪರಶುರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

3. ಪರಶುರಾಮನು ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಧಾನ ಅಸ್ತಿಗಳು ಯಾವುವು?

ಉತ್ತರ: ಪರಶುರಾಮನು ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಧಾನ ಅಸ್ತಿಗಳು ವಾರುಣ, ವಾಯುವ್ಯ, ಆಗ್ನೇಯ, ಇಂದ್ರಾಸ್ತಗಳಾಗಿವೆ.

4. ದ್ರುಪದನು ಪಡಿಯಜನಿಗೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು?

ಉತ್ತರ: ದ್ರುಪದನು ಪಡಿಯಜನಿಗೆ ದ್ರೋಣನು ಯಾರೆಂದು ನಾನು. ತಿಳಿಯನೆ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಹಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು

5. ಪರಶುರಾಮರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು?

ಉತ್ತರ: ಪರಶುರಾಮರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗುರುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

6. ಕುಂಭಸಂಭವ ಎಂದರೆ ಯಾರು?

ಉತ್ತರ: ಕುಂಭಸಂಭವ ಎಂದರೆ ದ್ರೋಣಾರ್ಥ.

7. ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಯಾವುದು ಧನವಾಗಿತ್ತು?

ಉತ್ತರ: ದ್ರೋಣನಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ಯೇ ಧನವಾಗಿತ್ತು.

8. ದ್ರುಪದನು ಎಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು?

ಉತ್ತರ: ದ್ರುಪದನು ಭತ್ತಾವತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

9. ಸಿರಿ ಯಾವುದೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿತು?

ಉತ್ತರ: ಸಿರಿ ಕಳ್ಳುನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

10. ನೋಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಶೈಷ್ವ?

ಉತ್ತರ: ನೋಣಕ್ಕೆ ಕಸದ ತಿಪ್ಪೆಯೇ ಶೈಷ್ವ.

11. ಪರಶುರಾಮರು ದ್ರೋಣರಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಅಘ್ಯಾವನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ?

ಉತ್ತರ: ಪರಶುರಾಮರು ದ್ರೋಣರಿಗೆ ಮಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಘ್ಯಾವನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಆ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

1. ಪರಶುರಾಮನು ಮಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಘ್ಯಾವನನ್ನು ಕೊಡಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಉತ್ತರ: ಪರಶುರಾಮನು ಒಡವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇಕಿದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದಡಕೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕನಕಪಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಮಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಘ್ಯಾವನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

2. ದ್ರುಪದನು ದ್ರೋಣರಿಗೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಯಾವುವು?

ಉತ್ತರ: ದ್ರುಪದನು “ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು. ಎನ್ನನ್ನು ನೀನು ಅದೆಲ್ಲ ಕಂಡಿದ್ದಿಯೋ? ರಾಜನಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂಶದವನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗೆಳೆತನ? ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲವರಾಗು ತಾರೆಯೇ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನು.

3. ದ್ರೋಣನು ಶಪಥ ಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಾವುವು?

ಉತ್ತರ: ಎಲ್ಲ ದುಷ್ಪನೇ ನೋಣಕ್ಕೆ ಕಸವೇ ಶೈಷ್ವವಾದುದು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ನನ್ನವರೆಗೂ ಉಂಟೆ? ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆವೆಂಬ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆ. ಈ ಸಭಾವಲಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಯ್ಯಾಳಿಸಿದ ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಶಿಷ್ಟಿರಿಂದ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ, ಗಾಬರಿಯಾಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟೆ ನಾನು ಮೇಸೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುದು ವೃಫ್ತಿವಲ್ಲವೇ? ಎಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕರವಾಗಿದೆ.

ಹಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು

4. ದ್ರವ್ಯಾಧಿಯಾಗಿ ಬಂದ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಪರಶುರಾಮರು ಹೇಗೆ ಸತ್ಯರಿಸಿದರು ?

ಉತ್ತರ: ದ್ರವ್ಯಾಧಿಯಾಗಿ ಬಂದ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಪರಶುರಾಮರು ದ್ರೋಣನನ್ನು ಕಂಡು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಮಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಘ್ಯಾವನನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೂಜಿಸಿದನು. ನರತರ ವಾರುಣ, ವಾಯುವ್ಯ, ಆಗ್ನೇಯ, ಷಂಧಿಯಾ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಧಾನವಾದ ದಿವ್ಯಾಸ್ತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಸತ್ಯರಿಸಿದರು.

5. ಇಶ್ವರ್ಯ ಬರಲು ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು ದ್ರುಪದನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ?

ಉತ್ತರ: ಇಶ್ವರ್ಯ ಬರಲು ಮಧ್ಯಪಾನ ವಾಡಿದವರಂತೆ ಮಾತುಗಳು ತೊದಲುವುದು; ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ವಕ್ರಚೇಷ್ಟೆಯಂಟಾಗುವುದು; ಮಾತುಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಾಗುವುವು; ಭಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಮರಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು ದ್ರುಪದನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು

ಇ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

1. ದುಪದಿಗೂ ದ್ರೋಣಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ?

ಉತ್ತರ: ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಯೂ ಗೇಳೆಯನೂ ಆದ ದುಪದನು ಭತ್ತಾವತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ದ್ರೋಣನು ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ದುಪದನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ದ್ವಾರಪಾಲಕನನ್ನು ಕರೆದು “ನಿಮ್ಮ ಗೇಳೆಯನಾದ ದ್ರೋಣ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೇಳೆಯನು? ಅಂತಹವನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು.ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ನೊಹು” ಎಂದು ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಆಗ ದ್ರೋಣನು ಒತ್ತಂಬರದಿಂದ ಅರಮನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಣ್ಣಾ, ನೀವೂ ನಾವೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದಿವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಾಗ ದುಪದನು “ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು. ಎನ್ನನ್ನು ನೀನು ಅದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಿಯೋ? ರಾಜನಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂಶದವನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗೇಳಿತನ? ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲವರಾಗು ತ್ವರೆಯೇ?” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ದುಪದನು ಮುಮ್ರಭೇದಕವಾಗುವಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ ನಾಚಿಕೆಗೆ ಈಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ದ್ರೋಣನು “ಐಶ್ವರ್ಯ ಬರಲು ಮದ್ವಾನ ಮಾಡಿದವರಂತೆ ಮಾತುಗಳು ತೊದಲುವುದು; ಮುಖಿದಲ್ಲಿ. ವಕ್ಕಬೇಷ್ಟೆಯಂಟಾಗುವುದು; ಮಾತುಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಾಗು ವುವು; ಭಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಆದುದರಿಂದ ಸಂದೇಹ ಪಡದೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯವು (ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು) ಕೆಳ್ಳಿನೊಡನೆ (ಹೆಂಡೊಡನೆ) ಹುಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ತಿಳಿದೆನು” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮುಂದವರೆದು ದ್ರೋಣನು ದುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲ್ಲೆ ದುಷ್ಪನೇ, ‘ನೊಣಕ್ಕೆ ಕಸದ ತಿಪ್ಪೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು’ ಎಂಬಂತೆ ನಿನ್ನ ಪರಾತ್ಮನ ನನ್ನವರೆಗೂ ಉಂಟೇ? ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆವು ಎಂಬ ಉತ್ತಾಹಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಎನಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಈ ಸಭಾವಲಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಯ್ಯಾಳಿಸಿದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ನೀನು ಗಾಬರಿಪಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತಿರುವುನೇ (ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತಿರುವುದು ವ್ಯಧವಲ್ಲವೇ?)” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

2. ದ್ರೋಣನೂ ದುಪದನ ವಿರುಧ್ ಶಪಥ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ?

ಉತ್ತರ: ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಯೂ ಗೇಳೆಯನೂ ಆದ ದುಪದನು ಭತ್ತಾವತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ದ್ರೋಣನು ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ದುಪದನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ದ್ವಾರಪಾಲಕನನ್ನು ಕರೆದು “ನಿಮ್ಮ ಗೇಳೆಯನಾದ ದ್ರೋಣ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೇಳೆಯನು? ಅಂತಹವನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು.ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ನೊಹು” ಎಂದು ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಆಗ ದ್ರೋಣನು ಒತ್ತಂಬರದಿಂದ ಅರಮನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಣ್ಣಾ, ನೀವೂ ನಾವೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದಿವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಾಗ ದುಪದನು “ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು. ಎನ್ನನ್ನು ನೀನು ಅದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಿಯೋ? ರಾಜನಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂಶದವನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗೇಳಿತನ? ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲವರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ?” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ದುಪದನು ಮುಮ್ರಭೇದಕವಾಗುವಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ ನಾಚಿಕೆಗೆ ಈಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ದ್ರೋಣನು “ಐಶ್ವರ್ಯ ಬರಲು ಮದ್ವಾನ ಮಾಡಿದವರಂತೆ ಮಾತುಗಳು ತೊದಲುವುದು; ಮುಖಿದಲ್ಲಿ. ವಕ್ಕಬೇಷ್ಟೆಯಂಟಾಗುವುದು; ಮಾತುಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಾಗುವುವು; ಭಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಆದುದರಿಂದ ಸಂದೇಹ ಪಡದೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯವು (ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು) ಕೆಳ್ಳಿನೊಡನೆ (ಹೆಂಡೊಡನೆ) ಹುಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ತಿಳಿದೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.ಮುಂದವರೆದು ದ್ರೋಣನು ದುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲ್ಲ ದುಷ್ಪನೇ, ‘ನೊಣಕ್ಕೆ ಕಸದ ತಿಪ್ಪೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದುದು’ ಎಂಬಂತೆ ನಿನ್ನ ಪರಾತ್ಮನ ನನ್ನವರೆಗೂ ಉಂಟೇ? ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆವು ಎಂಬ ಉತ್ತಾಹಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಎನಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಈ ಸಭಾವಲಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಯ್ಯಾಳಿಸಿದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ನೀನು ಗಾಬರಿ ಪಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತಿರುವುನೇ (ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತಿರುವುದು ವ್ಯಧವಲ್ಲವೇ?)” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ) ಸಂದರ್ಭಸಹಿತ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

1. “ಈಗಳೊಂದಡಕೆಯುಮಿಲ್ಲ ಕೈಯೋಳಾ”

ಆಯ್ದೆ : ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪ’ ಬರೆದ ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುನ ವಿಜಯ’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪೋತ್ತನೇ’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ: ದ್ರೋಣನು ತನಗೆ ಬಡತನವುಂಟಾಗಲು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ದೇಶ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಪರಶುರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿದಾಗ ಪರಶುರಾಮನು “ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿನು. ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಗುರುವಿಗ ಹೊಟ್ಟಿನು. “ಈಗಳೊಂದಡಕೆಯುಮಿಲ್ಲ ಕೈಯೋಳಾ” (ಈಗ ಒಂದು ಅಡಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ) ಬೇಡುವವನಾದರೂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನು. ಹೇಗೆ ಅವನನ್ನು ಸಂಕೋಷಪಡಿಸಲಿ? ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರಸ್ಯ: ಪರಶುರಾಮನ ದಾನಗುಣದಿಂದಾಗಿ ಆತನ ಬಳಿ ಯಾವುದೆ ಸಂಪತ್ತು ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ‘ಕೈಯೋಳಾಂದಡಕೆಯುಂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ಅಧ್ಯೇತ್ಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

2. “ವಿದ್ಯಾರ್ಥನಮೆ ಧನಮಷ್ಟುದು”

ಆಯ್ದೆ : ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪ’ ಬರೆದ ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುನ ವಿಜಯ’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪೋತ್ತನೇ’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ: ದ್ಯೋಣನು ಪರಶುರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿದಾಗ ಪರಶುರಾಮನು ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಗುರುವಿಗೆ(ಕಶ್ಯಪ ಮನಿ)ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಈಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಡಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಡುವವನಾದರೂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನು. ಹೀಗೆ ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲಿ? ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ “ಎಲ್ಲ ದ್ಯೋಣನೇ, ಈಗ ಇದೊಂದು ಬಿಲ್ಲು ಇದೆ. ಇದೊಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತಗಳ ಸಮಾಹವು ಇದೆ. ಬೇರೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ. ಇಪುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಕೊಡಲಿ? ಜನ್ಮಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ದ್ಯೋಣನು “ವಿದ್ಯಾಧನಹು ಧನಮಪ್ಪದು” (ನನಗೆ ವಿದ್ಯಾಧನವೇ ಧನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ) ಆದುದರಿಂದ ಆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರಸ್ಯ: ವಿದ್ಯಾಧನವೇ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ದ್ಯೋಣನು ವಿದ್ಯೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ.

3. “ಎಂತು ನಾಣಿಲಿಗರಪ್ಪರೆ ಮಾನಸರ್”

ಆಯ್ದು: ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪ’ ಬರೆದ ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುರ್ನ ವಿಜಯ’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪೋತ್ತನೇ’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ: ದ್ಯೋಣನು ದ್ರುಪದನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಅಣಾಣೀನೂ ನಾನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ” ಎನ್ನಲು ದ್ರುಪದನು “ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು. ನೀನು ಅದೆಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಿಯೋ? ರಾಜನಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂತದವನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗೆಳೆತನ? “ಎಂತು ನಾಣಿಲಿಗರಪ್ಪರೆ ಮಾನಸರ್” (ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟಪರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ?) ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದ್ಯೋಣನಿಗೆ ಮಹಂಭೇದಕವಾಗುವಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ ನಾಚಿಕೆಗೆ ಈಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರಸ್ಯ: ತನ್ನ ಸಹಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ವೇಷಿತ ಒಬ್ಬ ಬಡವನೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ಇಪ್ಪ ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟಪರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ? ಎಂದು ಹೇಳುವ ದ್ರುಪದನ ಅಹಂಕಾರದ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಾರ್ಗವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

4. “ಜಲಕ್ಷನೀಗಳಜೀದೆಂ ಸಿರಿ ಕಳೆಷ್ಯಾಡಪ್ಪಟಿತೆಂಬುದಂ”

ಆಯ್ದು: ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪ’ ಬರೆದ ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುರ್ನ ವಿಜಯ’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪೋತ್ತನೇ’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ: ದ್ಯೋಣನು ದ್ರುಪದನ ಬಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿ ಹೋದಾಗ ದ್ರುಪದನು “ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು. ನೀನು ಅದೆಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಿಯೋ? ರಾಜನಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂತದವನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗೆಳೆತನ? ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟಪರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ? ಮಹಂಭೇದಕವಾಗುವಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ ನಾಚಿಕೆಗೆ ಈಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ದ್ಯೋಣನು “ಬಳ್ಳಯ್ ಬರಲು ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿದವರಂತೆ ಮಾತುಗಳು ತೊದಲುವುದು; ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಕ್ಕೆಷ್ಟೆಯಂಟಾಗುವುದು; ಮಾತುಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಾಗುವುವು; ಭಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂದೇಹಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಬಳ್ಳಯ್ವ (ಲಕ್ಷ್ಯಯು) ಕಳ್ಳನೊಡನೆ (ಹಂಡದೊಡನೆ) ಹುಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರಸ್ಯ: ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಯ್ (ಲಕ್ಷ್ಯ) ಮತ್ತು ಕಳ್ಳ (ಸುರಪಾನ) ಇವರಡೂ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ದ್ಯೋಣನ ಮೂಲಕ ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪನು ದ್ರುಪದನ ಬಳ್ಳಯ್ ಮದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ.

5. “ನೊಳವಿಂಗೆ ತಪ್ಪೆ ವರಂ”

ಆಯ್ದು: ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪ’ ಬರೆದ ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುರ್ನ ವಿಜಯ’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪೋತ್ತನೇ’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ: ದ್ರುಪದನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದಾಗ ಕೋಪಗೊಂಡ ದ್ಯೋಣನು ದ್ರುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲ್ಲ ದುಷ್ಪನೇ, ನೊಳಕ್ಕೆ ಕಸದ ತಿಪ್ಪೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು” ಎಂಬಂತೆ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ನನ್ನವರೆಗೂ ಉಂಟೇ? ನನ್ನನ್ನು ಹಿಯಾಳಿಸಿದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ನೀನು ನಾಬರಿಪಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತಿರುವನೆ (ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತಿರುವುದು ವ್ಯಧರವಲ್ಲವೇ?) ” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರಸ್ಯ: ‘ನೊಳಕ್ಕೆ ಕಸದ ತಿಪ್ಪೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು’ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಗುಣ-ನಡತೆ ಅಭಿರುಚಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ

ಭಾಷಾ ಚಿಟ್ಟುವಟಿಕೆ

1. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಸಂಧಿಯ ಹೆಸರಿಸಿ.

ವಲ್ಲಾವೃತ್ತ, ದ್ರವ್ಯಾಧಿ, ನಿಮ್ಮರಸ, ಮದೋನ್ನತ್ತ, ಕಳ್ಳಡಿ.

ವಲ್ಲಾವೃತ್ತ	= ವಲ್ಲಾಲ	+ ಆವೃತ್ತ	- ಸವಣದೀಫರ್	ಸಂಧಿ
ದ್ರವ್ಯಾಧಿ	= ದ್ರವ್ಯ	+ ಅಧಿ	- ಸವಣದೀಫರ್	ಸಂಧಿ
ನಿಮ್ಮರಸ	= ನಿಮ್ಮ	+ ಅರಸ	- ಲೋಪಸಂಧಿ	
ಮದೋನ್ನತ್ತ	= ಮದ	+ ಉನ್ನತ್ತ	- ಗುಣಸಂಧಿ	
ಕಳ್ಳಡಿ	= ಕಳ್ಳ	+ ಕಡಿ	- ಆದೇಶ	ಸಂಧಿ

2. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾಡಿ ಸಮಾಸದ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.
ನಾಣಿಲಿ, ದಿವ್ಯಶರಾಜಿ, ಮಹಿಂಪತಿ, ಕಳ್ಳಿಡಿದ

ನಾಣಿಲಿ	= ನಾಣ್ಣ ಇಲ್ಲದವನು ಆವನೋ ಅವನು-ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವ
ದಿವ್ಯಶರಾಜಿ	= ದಿವ್ಯವಾದ + ಶರಾಜಿ
ಮಹಿಂಪತಿ	= ಮಹಿಗೆ ಪತಿ ಆವನೋ ಅವನು (ರಾಜ)
ಕಳ್ಳಿಡಿದ	= ಕಳ್ಳಿನ್ನು + ಕುಡಿದ

- ಬಹುಪ್ರಿಯಿ ಸಮಾಸ
- ಕರ್ಮ-ಧಾರಿಯಸಮಾಸ
- ಬಹುಪ್ರಿಯಿ ಸಮಾಸ
- ಕ್ರಿಯಾ ಸಮಾಸ

3. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಲಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಿ
“ನೊಳವಿಂಗೆ ತಪ್ಪೆ ವರಮೆಂಬಪೂಲಾಂಬರಮುಂಟೆ ನಿನ್ನ ದೊಂದಳವು?”

ಅಲಂಕಾರ:- ಉಪಮಾಲಂಕಾರ

ಉಪಮೀಯ :- ದ್ರುಪದನ ಅಳವು(ಪರಾಕ್ರಮ)

ಉಪಮಾನ :- ಕಸದ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೊಣ

ಉಪಮಾ ವಾಚಕ :- ಎಂಬವೇಲೂ

ಸಮನ್ವಯ :- ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ

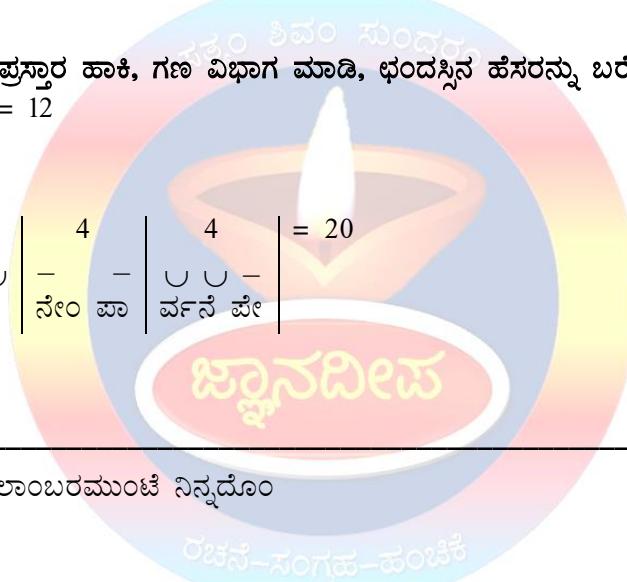
ಸಮನ್ವಯ:- ಇಲ್ಲಿ ದ್ರುಪದನ ಅಳವು(ಪರಾಕ್ರಮ) ಎಂಬ ಉಪಮೀಯವನ್ನು, ಉಪಮಾನವಾದ ಕಸದ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೊಣಕ್ಕೆ ಪರಸ್ಪರ ಹೋಲಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಲಕ್ಷಣ:- ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿದರೆ ಅದು ‘ಉಪಮಾಲಂಕಾರ’

4. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದ್ಯದ ಸಾಲುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾರ ಹಾಕಿ, ಗಣ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಭಂದಸ್ಸಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ

4	4	4	= 12
- -	ಅಂತೆಂ	ಬನಾಗೆ	ಪಿರಿದುಂ
4	4	4	= 20
- ಒಂತುದು	ಭಾಂತುದು	ತೇಂ ದೋ ನೇಂಬ	ಪಾ ವರ್ಣ ಪೇ

ಭಂದಸ್ಸಿ - ಕಂದ ಪದ್ಯ



ವಿಳನೊಳವಿಂಗೆ ಕುಪ್ಪೆ ವರಮೆಂಬಪೂಲಾಂಬರಮುಂಟೆ ನಿನ್ನದೊಂ

ರಚನೆ-ಸಂಗ್ರಹ-ಹಂಚಿಕೆ

ನ	ಜ	ಭ	ಜ	ಜ	ಜ	ರ
ಉಂ	ಉ- ಉ	ನಿನ್ನದೊಂ				

ಭಂದಸ್ಸಿ - ಜಂಪಕ ಮಾಲಾ ವೃತ್ತ.

5. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಪೂಜಾಗೊಳಿಸಿ, ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿರಿ.

ಅಂತೆಂಬನಾಗೆ	ಪಿರಿದುಂ
ಭಾಂತು ದಲೇಂ	ದ್ರೋಣನೆಂಬನೇಂ
ಉಂತೆನಗೆ	ಪಾವನೆ ಪೇ
ಕಂತಪ್ಪನಜಿಯನೆಂದು	ಸಭೆಯೋ ನುಡಿದಂ

ಒಡವೆಯನಿಧಿಗಿತ್ತೆ ನವೇನೀತಳಮಂ ಗುರುಗಿತ್ತೆನೀಗಳೊಂ
ದಡೆಕೆಯುಮಿಲ್ಲ ಕ್ಷಯೋಳಿರೆದಂ ಶ್ರುತಪಾರಗನೆಂತು ಸಂತಸಂ
ಬಡಿಸುವೆನಿಸ್ಸಿದೊಂದು ಧನುವಿದ್ಯಾದು ದಿವ್ಯಶರಾಜಿಯಿದ್ಯಾದಿ
ಲ್ಯೂಡಮೆ ಸಮಂತು ಪೇಟಪರೋಳಾಪುದನೀಪುದೊ ಕುಂಭಸಂಭವಂ